

AG

670

DET KONGELIGE OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENT

KONTOR: TOLLBUGATEN 31 - TLF. 11 90 90 - RIKSTELEFONER OG FJERNVALG TLF. (02) 41 90 10
POSTADRESSE: POSTBOKS 8148 DEP., OSLO 1 - TELEKS: 18680 OEDEPN

Norges vassdrags- og elektrisitetssvesen,
Boks 5091, Majorstua

OSLO 3

2165 26.MAI 1981

Deres ref.

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)

Dato

OED 3425/79 V PHH/LH

25-5.81

Ark.nr. 531

ENDRING AV MANØVRERINGSREGLEMENTENE FOR MJØSA OG ØYEREN

Ved kongelig resolusjon av 15. mai 1981 ble følgende tilråding fra Olje- og energidepartementet bifalt:

"I medhold av lov om vassdragsreguleringer av 14. desember 1912 fastsettes endringer og tillegg i manøvreringsreglementet for Øyeren fastsatt ved kongelig resolusjon 29. juni 1934 og for Mjøsa fastsatt ved kongelig resolusjon 9. juni 1961 i samsvar med det forslag som er tatt inn i Olje- og energidepartementets tilråding av 15. mai 1981, som gjeldende inntil videre."

Fra departementets foredrag hitsettes:

Øyeren:

"Olje- og energidepartementet gir sin tilslutning til Hovedstyrets forslag. Gjennom en slik endring vil en vesentlig del av problemene ved økt erosjon falle bort. Dette forhold er derfor tillagt større vekt enn at svært lavtliggende jordbruksarealer blir sikret i de år når flommene er spesielt små.

Det skal i denne sammenheng vises til den sikring av jordbruksarealer som vil være et resultat av de foretatte senkningsarbeider kombinert med det foreliggende endringsforslag, hvor overgangstapping vil begynne ved en vannstand på 5,5 m mot 6,0 m etter gjeldende reglement.

Departementet skal vise til at forslaget også ivaretar hensynet til Nordre Øyeren naturreservat på en forsvarlig måte, ettersom endringsforslaget ikke går ut over de naturlige vannstandsvariasjoner i Øyeren.

Ingen av de berørte fylkeskommuner Akershus og Østfold går imot forslaget til endring av manøvreringsreglementet

Fylkesmannen i Oslo og Akershus, som forvalter Nordre Øyeren naturreservat, slutter seg til forslaget om endring av bestemmelsene om tapping ved flomavledning.

Endringsforslaget berører i særlig grad kommunene Fet, Rælingen og Skedsmo. Skedsmo har ingen bemerkninger til forslaget. Rælingen går imot endring av manøvreringsreglementet inntil forbyggingsarbeider i den nordvestlige del av Øyeren er tilfredsstillende utført. Departementet vil her vise til kommentarene i forbindelse med Landbruksdepartementets uttalelse. Fet går inn for at overgangstapping begynner allerede ved en lavvannstand på 5,0 m og med full åpning ved 5,5 m.

Fra Akershus fylkeskommune, Fylkesmannen i Oslo og Akershus og Fet kommune er det bedt om at det i forbindelse med reglementsendringen også tas inn en bestemmelse om fastsettelse av vannstanden i forbindelse med oppfylling av Øyeren om våren.

Departementet skal bemerke at den omsøkte reglementsendring er begrenset til flomavledning ettersom Glommens og Laagens Brukseierforening trakk tilbake søknaden som omfattet bedre magasinutnyttelse som også vil berøre vannstandsforholdene om våren. Kravene til rask oppfylling om våren refererer seg til området innenfor reguleringsgrensen, mens forslaget til flomavledning er begrenset til området over HRV. Det vil derfor ikke være aktuelt å regulere vårvannstandene i denne forbindelse.

Landbruksdepartementet har ikke motsatt seg at det fastsettes et manøvreringsreglement i samsvar med Hovedstyrets forslag. Departementet forutsetter imidlertid at reglementet tas opp til ny vurdering når den nødvendige erosjonssikring i deltaet i Nordre Øyeren er foretatt.

Olje- og energidepartementet vil i den forbindelse vise til at den erosjonssikring som oppnås ved gjennomføring av Hovedstyrets forslag vil være av betydning for jordbruket i området, ettersom forbygningsprosjektet for Elverøya/Årestangen i Rælingen foreløpig befinner seg på planleggingsstadiet. Forøvrig vil manøvreringsreglementet kun gjelde inntil videre, og spørsmålet om revisjon forsåvidt gjelder flomsikring vil derfor kunne tas opp til ny vurdering senere. En slik mulighet til fornyet vurdering er dessuten i tråd med Fylkesmannens uttalelse i tilfelle reglementsendringen skulle føre til vesentlige skader på naturmiljøet i reservatet.

Miljøverndepartementet har ingen innvendinger mot endringsforslaget vedrørende tapping for flomsikring. Departementet har imidlertid forutsatt at det inntas vilkår som hjemler adgang til endringer som følge av endrede forhold eller uforutsette omstendigheter. Vilkåret forutsettes isåfall også å omfatte en uforutsett forverring av forurensningssituasjonen.

Olje- og energidepartementet vil vise til at gjeldende manøvreringsreglement for Øyeren fastsatt i 1934 ikke inneholder noen generell bestemmelse om endring dersom vannslippingen skulle medføre skadelige virkninger for almene interesser. Ettersom den foreslåtte reglementsendring er begrenset til flomavledning, vil den bestemmelse som foreslås inntatt om endring i § 4 tilsvarende være begrenset til skader for de almene interesser p.g.a tappingen i forbindelse med flomsenkning. I den avveining som Hovedstyret forutsettes å måtte foreta før § 4 blir benyttet, vil også en forverring av forurensningssituasjonen inngå som et relevant moment.

2165 26.MAI1981

Fylkesmannen i Oslo og Akershus har bedt om at hensynet til formålet med fredningen av Nordre Øyeren naturreservat særskilt blir nevnt i § 4.

Departementet skal bemerke at bestemmelsen på vanlig måte bør ha en generell utforming uten angivelse av en særskilt interesse. I den avveining som må foretas før bestemmelsen får anvendelse vil selvsagt hensynet til naturreservatet inngå som et viktig element. Spesifiseringen av dette ene hensyn i selve bestemmelsen skulle derfor være overflødig. Departementet forutsetter forøvrig at det ved praktiseringen av reglementet tas hensyn til formålet med fredningen av Nordre Øyeren naturreservat."

Mjøsa:

"Verken Miljøverndepartementet, Landbruksdepartementet, Hedmark eller Oppland fylkeskommuner har noen innvendinger mot Hovedstyrets forslag til endring av manøvreringsreglementet for Mjøsa.

Olje- og energidepartementet vil på denne bakgrunn tilrå at Hovedstyrets forslag blir lagt til grunn. Endringen vil isåfall bli gjennomført i form av et nytt pkt. 11 til det gjeldende manøvreringsreglement for Mjøsa.

I motsetning til manøvreringsreglementet for Øyeren inneholder Mjøsreglementet en generell bestemmelse om endring dersom vannslippingen skulle medføre skadelige virkninger for de almene interesser. Vilkåret vil i tilstrekkelig grad ivareta hensynet til en forverring av forurensningssituasjonen i forbindelse med den foreslåtte endring.

Forutsetningen for å oppnå full nyttevirkning av å åpne reguleringsdammen for Mjøsa er at overvannet ved Rånåsfoss Kraftverk i Glomma blir senket.

Det er oppnådd enighet om innholdet av en avtale mellom kraftverkets eier, Akershus Energiverk, og NVE. Energiverket vil gjennom en slik avtale få kompensasjon for krafttap i de perioder kraftverket må redusere sin fallhøyde av hensyn til flomavledningen fra Mjøsa. Forutsatt 1 m senkning av overvannet vil krafttapet utgjøre ca. 100 000 kWh pr. døgn i den aktuelle periode. Avtaleutkastet er forøvrig inntatt i denne tilråding til kongelig resolusjon.

Glommens og Laagens Brukseierforening som regulant i vassdraget har ingen bemerkninger til de foreslåtte endringer, men forbeholder seg rett til å kreve erstatning for de skader og ulemper som kan påføres kraftverkene ved utøvelsen av de endrede reglementer.

Glomma Fellesfløtningsforening forbeholder seg å kreve erstatning for de skader og ulemper som kan påføres medlemmene ved manøvrering etter de endrede reglementer.

Departementet finner det ikke i denne forbindelse nødvendig å ta standpunkt til det rettslige grunnlag for eventuelle erstatningskrav. Eventuelle skader og ulemper bør på vanlig måte vurderes av skjønnsretten dersom partene ikke kan komme fram til en avtale. Det kan her vises til Innst. S. nr. 307 for 1971-72 hvor Industrikomitéen forutsatte at manøvreringsreglementet ble endret i samsvar med den situasjon som ville oppstå når senkningsarbeidene var utført, samtidig som eventuelle skadevirkninger som

følge av de tiltak som ble satt i verk på vanlig måte måtte vurderes av erstatningsskjønn.

Olje- og energidepartementet vil tilrå at staten står som saksøker i et slikt skjønn. Dette synes naturlig ettersom behandlingen av erstatningskrav av denne karakter for en skjønnsrett må antas å bli omfattende og tidkrevende, samtidig som det kan være nødvendig med kostbare sakkyndige utredninger og undersøkelser. Staten har dessuten finansiert 85% av kostnadene til senkningsarbeidene som er bakgrunnen for forslaget til endring av manøvreringsreglementet, som forøvrig er fremmet av staten v/NVE.

Departementet vil etter dette tilrå at det gjøres følgende endringer/tilføyelser i manøvreringsreglementene for Øyeren og Mjøsa:

Øyeren

§§ 2-4 endres til:

§ 2.

Under flomstigningen - inntil vannstanden i Øyeren har nådd 5,50 m på Mørkfoss vannmerke - manøvreres dammen således at forholdet mellom vannstand og avløp som det var ved den gamle Mørkfoss dam så vidt mulig opprettholdes.

Ved stigende vannstand over 5,50 m på Mørkfoss vannmerke åpnes dam og omløpstunneler suksessivt inntil kulminasjonen inntrer, idet det tas hensyn til eventuell forsert tapping fra Mjøsa.

Det forutsettes at dam og omløpstunneler skal være helt åpne hvis vannstanden overstiger 6,00m. Det skal iakttas at vannstanden ved renneinntaket ved Solbergfoss ikke senkes under den for fløtningen nødvendige høyde, nemlig kote 99,428 m i NVE's generalplan. Denne høyde tilsvarer kote 99,626 i NGO-systemet (NN 1954). Ved åpning av dam og omløpstunneler skal det påses at avløpet fra Øyeren økes så jevnt som mulig.

§ 3.

Ved synkende vannstand etter kulminasjoner i Øyeren over 5,50 m på Mørkfoss vannmerke reguleres dam og omløpstunneler etter de samme retningslinjer som for stigende vannstand.

§ 4.

Hvis det oppstår fare for at flomsenkningen (jfr. § 2 og § 3) vil medføre uforholdsmessige skader i vassdraget, kan Hovedstyret i NVE på begjæring av noen interessert påby, så lenge Hovedstyret antar at denne faren er tilstede, at avløpet reguleres således at forholdet mellom vannstand og avløp blir som ved den gamle Mørkfoss dam.

Mjøsa

Ny post 11:

Når snø- og/eller nedbørsmålinger i Mjøsas nedbørfelt indikerer at vannstanden i Mjøsa om våren vil overstige 6,00m målt på

2165 26.MAI 1981

Hamar vannmerke, kan Norges vassdrags- og elektrisitetsvesen kreve at dammen om mulig skal åpnes mer enn angitt i pkt. 3 for å slippe flommen igjennom så fort som mulig, såfremt dette kan skje uten at skadevirkningene nedover i vassdraget blir vesentlig større enn ved manøvrering etter pkt. 3 alene. Ved inntredende regnflom om sommeren og høsten kan NVE kreve at det forholdes på samme måte når vannstanden i Mjøsa antas å ville stige over 6,00m på Hamar vannmerke.

Mertapping utover det pkt. 3 tilsier skal bare kunne finne sted sålenge dette ikke medfører ekstra vannstandstigning i øyeren."

./.. Dokumentene vedlegges i retur.

Etter fullmakt

Hans-Ludvig Dehli
Hans-Ludvig Dehli

P.H. Høisveen
P.H. Høisveen

2165 26.MAI 1941

Gjenpart til:
Fylkesmannen i Oslo og Akershus
Fylkesmannen i Østfold
Fylkesmannen i Oppland
Fylkesmannen i Hedmark
Glommens og Laagens Brukseierforening

Betingelser

for

regulering av Øyeren.

(Fastsatt ved kgl. res. av 29 juni 1934.)

1.

Reguleringskonsesjonen gis for et tidsrum av 50 år regnet fra konsesjonens meddelelse. For norske kommuner som deltar i reguleringen eller blir medeiere i reguleringsanlegget gjelder konsesjonen i ubegrenset tid.

Reguleringskonsesjonen kan ikke overdras.

Ved konsesjonstidens utløp tilfaller de private vannfallseieres andel i den grunn og de rettigheter som tilligger reguleringen staten uten vederlag.

Reguleringen må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

I det 35te år etter at konsesjonen er gitt, skal staten kunne innløse de private vannfallseieres andel i den grunn og de rettigheter som tilligger reguleringen. Benytter staten sig ikke herav skal den i det 10de år derefter ha samme adgang. Bestemmelsen om innløsning må være meldt konsesjonæren 5 år i forveien. Innløsningssummen blir å beregne under hensyn til at grunnstykker og rettigheter har en verdi svarende til hvad de bevislig har kostet ved erhvervelsen med fradrag for amortisasjon i 50 år.

3.

For den økning av vannkraften, som ved reguleringen tilflyter eiere av vannfall eller bruk i vassdraget skal disse erlegge følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 0,50 pr. naturhesterkraft.

Til de fylkes-, herreds- og bykommu-

ner, som Kongen bestemmer, kr. 0,50 pr. naturhesterkraft.

Økningen av vannkraften beregnes på grunnlag av den økning av vassdragets lavvannføring, som reguleringen antas å ville medføre utover den vannføring, som har kunnet påregnes år om annet i 350 dager av året. Ved beregningen av denne økning forutsettes det at magasinet utnyttes på en sådan måte at vannføringen i lavvannsperioden blir så jevn som mulig. Hvad der i hvert enkelt tilfelle skal ansees som den ved reguleringen innvunne økning av vannkraften, avgjøres med bindende virkning av departementet.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreffer efter hvert som den ved reguleringen innvunne vannkraft tas i bruk.

4.

For den i pkt. 3 omhandlede økning av vannkraften skal der erlegges en godtgjørelse en gang for alle til staten av kr. 1,00 for hver ved reguleringen innvunnen naturhesterkraft. Godtgjørelsen blir å erlegge efter hvert som den ved reguleringen innvunne vannkraft tas i bruk.

Avgifter og godtgjørelse har samme pantesikkerhet som skatter på fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse. Efter forfall svares 6 pct. rente.

5.

Nærmere bestemmelser om betalingen av avgifter efter post 3, godtgjørelse efter post 4 og kontroll med vannforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 11

skal, forsåvidt de ikke er fastsatt av Kongen, med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement.

6.

Forsikring tegnes fortrinsvis i norske selskaper, hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske.

7.

Reguleringens drift undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av konsesjonæren.

8.

Vannslipningen skal foregå overensstemmende med et reglement, som Kongen på forhånd utferdiger. En norsk statsborger, som vedkommende departement godtar, skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes før manøvreringsreglementet er fastsatt.

Forsåvidt dammen manøvreres i strid med reglementet kan konsesjonshaveren pålegges en tvangsmulkt til statskassen av inntil kr. 5 000,00 for hver gang etter departementets nærmere bestemmelse.

9.

Konsesjonæren skal etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iakttagelser, som i det offentlige interesse finnes påkrevd, og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige. Den tillatte opdemningshøide og den tillatte laveste tapningsgrense betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker, som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle karter som konsesjonæren måtte la opta i anledning av reguleringen, skal tilstilles Norges geografiske Opmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

10.

Konsesjonæren skal uten vederlag finne sig i enhver ytterligere regulering i vedkommende vassdrag, som ikke forringer den tillatte regulerings effekt, og han skal

vederlagsfritt avgi fornødent driftsvann til mulige senere kanalanlegg for statens regning.

11.

De vannfalls- og brukseiere, som benytter sig av det ved reguleringen innvunne driftsvann, er forpliktet til å avgi til den eller de kommuner derunder også fylkeskommuner som departementet bestemmer, efter hvert som utbygning skjer, inntil 10 pct. av den for hvert vannfall innvunne økning av kraften (beregnet som angitt i post 3).

Når 30 år er forløpet fra konsesjonens meddelelse kan de kommuner hvis interesser berøres av reguleringen uansett den ovenfor betingede procent for kraftavgivelse og uten hinder av den foran fastsatte begrensning med Kongens samtykke efter hvert som kraft blir ledig kreve avgitt fra de av vassdragets vannfall, der tilhører norske kommuner ytterligere kraft så vidt fornødent til å dekke deres eget behov eller til å forsyne deres innvånere med kraft til lys, varme, gårdsdrift, håndverk eller småindustri.

Kraften avgis i den form hvori den produseres.

Elektrisk kraft uttas efter departementets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningen eller fra ledningsnettet, hvad enten ledningene tilhører reguleringsanleggets eier eller andre. Forårsaker kraftens uttagelse av ledningene økede utgifter, bæres disse av dem som uttar kraften. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen, som ikke skyldes vis major, streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften leveres efter en maksimalpris beregnet på å dekke produksjonsomkostningene — deri innbefattet 6 pct. rente av anleggskapitalen — med tillegg av 20 pct. Hvis prisen beregnet på denne måte vil bli uforholdsmessig høi, fordi bare en mindre del av den kraft vannfallet kan gi er tatt i bruk, kan dog kraften i stedet forlanges avgitt efter en maksimalpris som svarer til den gjengse pris ved bortleie av kraft i

distriktet. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellom vedkommende departement og konsesjonæren eller i mangel av overenskomst ved skjønn. Denne fastsettelse kan så vel av departementet som av konsesjonæren forlanges revidert hvert 5 år. Hvis eieren leier ut kraft og kraften til en kommune kan uttas fra kraftledning til nogen av leietagerne, kan kommunen i ethvert tilfelle forlange kraften avgitt til samme pris og på samme vilkår som leierne av lignende kraftmengder under samme forhold.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas.

Undlater anleggets eier å levere denne kraft uten at vis major, streik eller lockout hindrer leveransen, plikter han efter departementets bestemmelse å betale en mulkt til statskassen av kr. 1,00 pr. dag for hver kW. som urettelig ikke er levert. Det offentlige skal være berettiget til efter departementets bestemmelse å overta driften av reguleringen for eierens regning og risiko så vidt nødvendig til levering av den betingede kraft. Opsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel. Opsagt kraft kan ikke senere forlanges avgitt.

12.

For oppfyllelsen av de forpliktelser, som ved reguleringens drift pådras likeoverfor andre og for overholdelsen av de i konse-

sjonen fastsatte betingelser skal der stilles sikkerhet for et beløp av kr. 25 000,00 efter nærmere bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement.

13.

Departementet kan under særlige omstendigheter gi en vannfalls- eller brukseier, som ikke er medeier i reguleringsanlegget, tillatelse til å benytte driftsvann, som er innvunnet ved reguleringen, mot en årlig godtgjørelse til reguleringsanleggets eier. Denne godtgjørelse skal i tilfelle av tvist fastsettes av departementet.

14.

Konsesjonæren underkaster sig de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende regjeringsdepartement til kontroll med overholdelsen av de opstilte betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av konsesjonæren efter nærmere av vedkommende departement fastsatte regler.

15.

Reguleringskonsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor reguleringen er beliggende. Et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget, for hvilke reguleringen kan medføre forpliktelser.

Manøvreringsreglement

for Øyeren i Akershus og Østfold fastsatt ved kgl.res. 20.6.2014 til erstatning for manøvreringsreglement fastsatt ved kgl.res. 29. juni 1934, endret ved kgl.res. 15. mai 1981

1.

For Øyeren gjelder følgende reguleringsgrenser:

Øvre reguleringsgrense, HRV, er kote 101,34, målt på Mørkfoss vannmerke.

Nedre reguleringsgrense, LRV, er kote 98,94, målt på Mørkfoss vannmerke.

Reguleringshøyde 2,4 m.

Reguleringsgrensene, som refererer seg til Statens Kartverks høydesystem (NN 1954), skal markeres med faste og tydelige vannstandsmerker som godkjennes av det offentlige.

2.

Under flomstigning – fra vannstanden i Øyeren passerer kote 101,44 og inntil den har nådd kote 102,04 - manøvreres det ved Solbergfoss slik at forholdet mellom vannstand og avløp, som det var ved den gamle Mørkfoss dam, så vidt mulig opprettholdes.

Ved stigende vannstand over kote 102,04, åpnes damlukene ved Solbergfoss så jevnt som mulig inntil kulminasjonen inntreffer og slik at det tas hensyn til eventuell forsert tapping fra Mjøsa. Det forutsettes at alle damlukene skal være helt åpne dersom vannstanden i Øyeren overstiger kote 102,54.

3.

Ved synkende vannstand etter kulminasjoner i Øyeren over kote 102,04, reguleres damlukene og vannføringen etter de samme retningslinjer som for stigende vannstand.

4.

Hvis det oppstår fare for at flomsenkingen (jf. § 2 og § 3) vil medføre uforholdsmessige skader i vassdraget, kan NVE på begjæring av noen interessert påby, så lenge NVE antar at denne faren er tilstede, at avløpet reguleres således at forholdet mellom vannstand og avløp blir som ved den gamle Mørkfoss dam.

5.

Under magasinfylling om våren skal vannstanden så vidt mulig bringes opp til kote 101,14 innen medio mai. Vannstanden skal ikke heves ytterligere før naturlig flomstigning starter.

Så lenge vannstanden er lavere enn kote 99,75, kan det maksimalt tappes 450 m³/s fra Øyeren. For høyere vannstander stiger maksimalt tillatt tapping lineært til 1200 m³/s ved kote 101,14. Denne vannføring er også høyeste tillatte tapping fra Øyeren mellom kote 101,14 og kote 101,44.

I perioden etter vårflommens slutt og fram til 15. september skal det normalt tilstrebes å holde vannstanden nær HRV. I denne perioden kan vannstanden senkes ned til kote 101,14 i forkant av varsel om nedbør, men ikke ellers. I samme periode skal vannstanden så vidt mulig hindres i å overskride kote 101,44 før vannføringen ut av Øyeren ved Solbergfoss overstiger 1200 m³/s.

Fra 16. september og inntil Øyeren islegges eller nedtapping starter, kan vannstanden i Øyeren i større grad varieres innenfor kote 101,14 og kote 101,44 ut fra kraftverkenes behov med følgende restriksjoner:

- Det skal ikke korttidsreguleres når vannføringen ved Solbergfoss er 500 m³/s eller mindre.
- Dersom vannføringen ved Solbergfoss i utgangspunktet er mellom 500 og 700 m³/s kan vannføringen maksimalt endres med 100 m³/s over døgnet. Dette gjelder både for økning og reduksjon av vannføringen.
- Dersom vannføringen ved Solbergfoss i utgangspunktet er 700 m³/s eller mer kan vannføringen maksimalt økes med 200 m³/s over døgnet. Med samme utgangspunkt kan vannføringen maksimalt reduseres med 200 m³/s over det påfølgende døgnet, men den kan ikke reduseres til mindre enn 600 m³/s.
- Alle vannføringsendringer skal skje gradvis.
- Kote 101,14 kan bare holdes over korte tidsrom.
- Alle endringer i vannstand skal skje ved jevn heving eller senkning.
- Det skal ikke korttidsreguleres i perioder med frost.

De samme restriksjoner gjelder også for perioden etter vårflommens slutt og frem til 15. september.

Senkningen av vannstanden ned mot LRV skal så vidt mulig ikke påbegynnes før de grunne

områdene av Øyeren er islagt, men kan ellers skje etter 1. desember og senest 1. mars.

6.

Det skal påses at flomløp og tappeløp ikke hindres av is eller lignende og at reguleringsanleggene til enhver tid er i god stand. Det føres protokoll over manøvreringen og avleste vannstander. Dersom det forlanges, skal også nedbørmengder, temperatur, snødybder mv. observeres og noteres. NVE kan forlange å få tilsendt utskrift av protokollen som regulanten plikter å oppbevare for hele reguleringstiden.

7.

Viser det seg at slippingen etter dette reglement medfører skadelige virkninger av omfang for allmenne interesser, kan Kongen uten erstatning til konsesjonæren, men med plikt for denne til å erstatte mulige skadevirkninger for tredjemann, fastsette de endringer i reglementet som finnes nødvendig.

Forandringer i reglementet kan bare foretas av Kongen etter at de interesserte har hatt anledning til å uttale seg.

Mulig tvist om forståelsen av dette reglementet avgjøres av Olje- og energidepartementet.

NVE kan i særlige tilfeller gi tillatelse til, eller gi pålegg om, å fravike bestemmelsene i dette reglementet.